

Hvordan ble de første evangeliene skrevet?

● Kirken bekrefter uten å nøle at de fire kanoniske evangeliene ”trofast overleverer det Jesus Kristus, Guds sønn, mens han levde blant menneskene, virkelig gjorde og forkynte (Andre Vatikankonsil, Den dogmatiske konstitusjon Dei Verbum, nr. 19).

▶ Disse fire evangeliene ”har apostolisk opprinnelse. Først forkynte apostlene på Kristi befaling, og deretter under den guddommelige ånds inspirasjon overleverte de selv og andre fra den apostoliske tid oss skriftlig: troens fundament” (ibid., nr. 18).

▶ Oldkirkens forfattere forklarte hvordan evangelistene gjorde dette arbeidet. Den hellige Ireneus, sier for eksempel: ”Matteus skrev blant jødene, på deres eget språk, en skriftlig form av evangeliet, mens Peter og Paulus forkynte evangeliet i Roma og grunnla Kirken. Etter at Peter var gått bort, skrev Markus, hans disippel og tolk, ned det som Peter hadde forkynt. Lukas, som var Paulus ledsager, skrev en bok om det Paulus forkynte. Så utga også Johannes, vår Herres disippel, han som hvilte hodet mot Jesu bryst (Jo 13,23), et evangelium mens han bodde i Efesos” (Adversus Haereses, III,1,1).

Moderne eksegesi har ved hjelp av et detaljert studium av evangelietekstene, forklart denne prosessen på en indirekte måte.

Lignende kommentarer kan finnes hos Papias av Hierapolis og Klemens av Aleksandria (jf Eusebius av Caesarea, Kirkehistorie, 3, 39, 15:6, 14, 5-7): evangeliene ble skrevet av apostler (Matteus og Johannes) eller av apostlenes disipler (Markus og Lukas), men de hadde alltid hentet evangeliets forkynnelse fra apostlene.

● Moderne eksegesi har ved hjelp av et detaljert studium av evangelietekstene, forklart denne prosessen på en indirekte måte.

De hellige forfatterne skrev de fire evangeliene, og valgte ut noen ting av de mange som hadde blitt overlevert muntlig eller skriftlig, og forkortet noen av dem til synteser, og fremla dem med henblikk på enkelte kirkers situasjon

▶ Vår Herre Jesus Kristus sendte oss sine disipler ikke for å skrive, men for å forkynde evangeliet.

▶ Apostlene og apostlenes forsamlinger gjorde dette, og for å gjøre evangeliseringsarbeidet enklere skrev de ned deler av denne læren.

▶ Tilslutt, da apostlene og andre av deres generasjon begynte å gå bort, ”skrev de hellige forfatterne de fire evangeliene, og valgte ut noen ting av de mange som hadde blitt overlevert muntlig eller skriftlig, og forkortet noen av dem til synteser, og fremla dem med henblikk på enkelte kirkers situasjon” (Dei Verbum, 19).

Derfor kan det sies at de fire evangeliene er trofaste mot apostlenes lære om Jesus og også at deres lære er trofast mot det Jesus sa og gjorde. Det er på denne måten vi kan si at evangeliene er trofaste overfor Jesus.

▶ Navnene som de tidlige kristne skriftene gir disse tekstene – ”Samlinger etter apostlene,” ”Kommentarer og Ord av Vår Herre” (jf den hellige Justin, Apologien, 1,66; Dialogen med Trifon, 100) – peker hen mot en slik tolkning.

▶ Med disse evangeliene har vi tilgang til det apostlene forkynte om Jesus Kristus.